

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΣΤΙΛΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021.

Η μετάστασις του αποστόλου και ευαγγελιστού Ιωάννου του θεολόγου.

Γεδεών του δικαίου. Ανάμνησις της επιστροφής της τιμίας κάρας του αποστόλου Ανδρέου και των εγκαινίων του νέου ιερού ναού αυτού εν Πάτραις.

έτος 14^ον Τεύχος 622

Ο Ευαγγελιστής της Αγάπης και Ηγαπημένος Μαθητής

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς)

Ο Ιωάννης ήταν υιός του Ζεβεδαίου, ο οποίος ήταν ψαράς, και της Σαλώμης, της θυγατέρας του Ιωσήφ, του Μνήστορος της Υπεραγίας Θεοτόκου. Όταν τον κάλεσε ο Κύριος Ιησούς, παρευθύς ο Ιωάννης άφησε τον πατέρα του και τα δίχτυα του ψαρά και ακολούθησε, μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο, τον Χριστό. Από τότε δεν χωρίστηκε πλέον από τον Κύριό του, μέχρι τέλους. Ήταν παρών μαζί με τον Πέτρο και τον Ιάκωβο στην ανάσταση

της κόρης του Ιαείρου, όπως και στη Μεταμόρφωση του Κυρίου. Κατά τον Μυστικό Δείπνο ο Ιωάννης ανέπεσε στο στήθος του Ιησού.

Όταν όλοι οι άλλοι Απόστολοι είχαν εγκαταλείψει τον εσταυρωμένο Κύριο, ο Ιωάννης και η Υπεραγία Θεοτόκος παρέμειναν κάτω από τον Σταυρό. Κατόπιν, υπακούοντας στο θέλημα του Κυρίου, παρέλαβε σαν υιός την Θεοτόκο Μαρία στο σπίτι του και την υπηρετούσε επιμελώς μέχρι την Κοίμησή της.

Μετά από την Κοίμηση της Θεοτόκου, ο Ιωάννης πήγε με τον μαθητή του Πρόχορο στη Μικρά Ασία για να κηρύξει το Ευαγγέλιο. Στην Έφεσο κυρίως, όπου έζησε, μόχθησε πολύ και μεγαλούργησε. Με το θεόπνευστο κήρυγμα και τα θαύματά του πολλούς μετέστρεψε στη χριστιανική Πίστη και κλόνισε συθέμελα την ειδωλολατρία. Οι οργισμένοι ειδωλολάτρες τον έστειλαν δέσμιο στη Ρώμη για να αντιμετωπίσει τον αυτοκράτορα Δομιτιανό. Αυτός τον βασάνισε ποικιλοτρόπως, αλλά ούτε το πικρό δηλητήριο που του έδωσαν να πει, ούτε το βραστό λάδι, μέσα στο οποίο τον έριξαν, κατάφεραν να τον κλονίσουν ή να τον βλάψουν.

Το γεγονός αυτό κατατρόμαξε τον αυτοκράτορα ο οποίος, θεωρώντας τον Ιωάννη αθάνατο, τον εξόρισε στο νησί της Πάτμου. Εκεί ο άγιος Απόστολος Ιωάννης μετέστρεψε πολλούς στην πίστη διά των λόγων και των έργων του και εδραίωσε την Εκκλησία του Θεού. Στην Πάτμο επίσης έγραψε το Ευαγγέλιό του και την Αποκάλυψη. Επί βασιλείας του Νέρωνος, ο οποίος έδωσε χάρη σε όλους τους φυλακισμένους, ο Ιωάννης επέστρεψε στην Έφεσο, όπου έζησε για κάποιο χρονικό διάστημα εδραιώνοντας το έργο που είχε αρχίσει νωρίτερα.

Οι Απόστολοι του Χριστού δεν ομιλούσαν απλώς, αλλά με τα έργα τους επικύρωναν τα λόγια τους. Ο άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας διηγείται τα εξής: ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής είχε βαπτίσει κάπου στη Μικρά Ασία έναν νεαρό, πρώην ειδωλολάτρη, στον οποίον εμπιστεύτηκε τη φροντίδα της τοπικής επισκοπής, ενώ εκείνος έφυγε για να κηρύξει το Ευαγγέλιο. Όμως, κατά την απουσία του Ιωάννη, ο νέος αυτός διεφθάρη και άρχισε να πίνει και να κλέβει. Έγινε μέλος μιας συμμορίας ληστών, οι οποίοι δρούσαν στα δάση, επιτιθέμενοι σε ανθρώπους τους οποίους κατέκλεβαν. Όταν μετά από λίγο καιρό επέστρεψε ο Ιωάννης άκουσε από τον επίσκοπο τι είχε συμβεί με το νεαρό. Αμέσως ο Απόστολος, χωρίς να χάσει χρόνο, βρήκε ένα άλογο και οδηγό κι έσπευσε στο δάσος όπου θα συναντούσε τους ληστές.

Ο άγιος, αναζητώντας, τους βρήκε και ήρθε αντιμέτωπος με τον αρχηγό της συμμορίας. Μόλις ο νεαρός αναγνώρισε τον Ιωάννη, έτρεξε αμέσως να κρυφτεί. Παρά την προχωρημένη ηλικία του ο Ιωάννης τον κυνήγησε. Μολονότι γέρων, τον πρόφθασε και τον έπιασε. Ο νεαρός έπεσε στα πόδια του Αποστόλου ντροπιασμένος, αδυνατώντας να τον κοιτάξει κατάματα. Ο Ιωάννης τον αγκάλιασε και τον φίλησε, όπως ο ποιμένας που βρίσκει το χαμένο του πρόβατο. Ο άγιος τον έφερε πίσω στην πόλη και τον βεβαίωσε εκ νέου στην πίστη, στερεώνοντάς τον στην ενάρετη ζωή. Αφού ευαρέστησε τον Θεό με τη ζωή του, ο άνδρας αυτός εισήλθε εν καιρώ στην ανάπαυση του Κυρίου.

Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ήταν πάνω από εκατό ετών, όταν πήγε στον Κύριο. Τότε οι μαθητές του άνοιξαν τον τάφο και δεν βρήκαν το σώμα του.

Στις 8 Μαΐου κάθε έτους αναδυόταν μέσα από τον τάφο του μια λεπτόκοκκη, ευώδης και ιαματική σκόνη. Μετά από μια πολύμοχθη και καρποφόρο ζωή επί της γης, ο επιστήθιος, αγαπημένος μαθητής του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο αληθινός αυτός στύλος της Εκκλησίας, έλαβε την κατοικία του στη χαρά του Κυρίου του.

ΤΟ ΙΕΡΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

(ΠΗΓΗ: www.patmosmonastery.gr)

Είναι αυτονόητο ότι το Σπήλαιο της Αποκαλύψεως απετέλεσε όχι μόνο τον πρώτο τόπο προσευχής στην Πάτμο, αλλά και τον μέχρι σήμερα σπουδαιότερο. Το όραμα της Αποκαλύψεως της Τριαδικής Θεότητας και η συγγραφή του μοναδικού προφητικού βιβλίου της Καινής Διαθήκης από τον Ηγαπημένο Μαθητή του

Κυρίου, εσφράγισαν μυστηριακά τον τόπο αυτό, ώστε ευνόητα να αποτελεί έκτοτε πόλο έλξεως μοναχών, με την συγκλονιστική κατάνυξη την οποία εμπνέει!. Σύμφωνα με τον Κώδικα ΡΠΗ της Πατμιακής Βιβλιοθήκης, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Περίοδοι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και του αυτού μαθητού Προχόρου συγγραφείσαι παρ' αυτού εις απόδειξιν» και χρονολογείται από τον ΙΓ'- ΙΑ' αιώνα, η αρχαιότερη ονομασία του τόπου της Αποκαλύψεως ήταν «Κατάπαυσις».

Συγκεκριμένα, αναφέρει εν προκειμένω ο Πρόχορος ότι τον παρέλαβε ο Ιωάννης και μετέβησαν « από μιλίου ενός εν τόπω ησύχω λεγομένω Κατάπαυσις. Ην δε εκεί όρος υψηλόν. Ανελθόντων ουν ημών εν τω όρει εποιήσαμεν ημέρας τρεις...». Κατά της εκδοχής ότι το τοπωνύμιο του χειρογράφου τούτου του Προχόρου Κατάπαυσις ανταποκρίνεται στο σημερινό Αποκάλυψη, είναι η πληροφορία ότι ανέβηκαν σε «όρος υψηλόν», ενώ το Σπήλαιο της Αποκαλύψεως ευρίσκεται στην μέση και όχι στην κορυφή του. Η παράδοση όμως, η οποία έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα, βεβαίως μαρτυρεί ότι το Βιβλίο της Αποκαλύψεως εγράφηκε στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως.

Στον εσωτερικό του Σπηλαιίου βράχο ευρίσκονται οπές, τις οποίες κατά την παράδοση ο Ευαγγελιστής Ιωάννης χρησιμοποιούσε είτε για ανάκλιση, είτε ως χειρολαβή. Μαρτυρείται ακόμη ότι η τριπλή σχισμή του βράχου της

οροφής σχηματίσθηκε κατά την στιγμή του οράματος της Αποκαλύψεως και συμβολίζει την τριπλή υπόσταση του Θεού. Σε αυτόν τον χώρο και πριν την έλευση του Οσίου Χριστοδούλου, σύμφωνα με την παράδοση, ιδρύθηκε ναύδριο τιμώμενο στη μνήμη της Μεταστάσεως του Ευαγγελιστού Ιωάννου (26 Σεπτεμβρίου). Αργότερα προστέθηκε και άλλο ναύδριο προς τιμήν της Θεοπρομήτορος Ύνης. Ο ναός αυτός, όπως μαρτυρεί ζωγραφιστή επιγραφή του σκαλιστού του τέμπλου, ανακαινίστηκε κατά το πρώτο τέταρτο του 17ου αιώνα από τον προηγούμενο Παρθένιο Παγκώστα και αργότερα από τον προηγούμενο Γερμανό Μαθά.

Το σημερινό κτηριακό συγκρότημα είναι αποτέλεσμα της οικοδομικής δραστηριότητας ιερομόναχων ή μοναχών, οι οποίοι τους επόμενους αιώνες υπηρέτησαν στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως ανεγείροντας τα σημερινά γύρω από την Αποκάλυψη κελιά και παρεκκλήσια. Η αρχή έγινε από τον Νισύριο μητροπολίτη Καισαρείας Γρηγόριο, ενώ το 1713 νέα κτήρια προστέθηκαν από τον Ύγιο Μακάριο Καλογερά και απετέλεσαν τον αρχικό οικοδόμημα της Πατριάδας Εκκλησιαστικής Σχολής, τα ερείπια του οποίου σώζονται μέχρι σήμερα. Αργότερα, η ανέγερση κτισμάτων συνεχίστηκε, από τον μητροπολίτη Βιζύης Δανιήλ. Τέλος, το 1903-1905 και με την επιμέλεια του τότε Σχολάρχου της Πατριάδος Σαμίου ιεροδιακόνου Αλεξάνδρου Απλανά, μετέπειτα μητροπολίτη Κυδωνιών (1921), ολοκληρώθηκε στην σημερινή του μορφή το κτηριακό συγκρότημα με την πρόσθεση των τελικών κτιρίων. Τέλος, ο ιερομόναχος Αμφιλοχίας Μακρής, προϊστάμενος της Αποκαλύψεως, εκαλλώπισε κατά το 1925 το ναό της Αποκαλύψεως με τοιχογραφίες και ανακαίνισε το δάπεδο του ναυδρίου της Αγίας Ύνης. Σήμερα στην Αποκάλυψη υπάρχουν τα παρεκκλήσια του Θεολόγου, της Αγίας Ύνης, του Αγίου Αρτεμίου και του Αγίου Νικολάου. Την Αποκάλυψη επέλεξαν για κατά μόνας άσκηση σημαίνουσες εκκλησιαστικές προσωπικότητες, όπως ο αρχιεπίσκοπος πρώην Κώου Σεραφείμ (1626-1637), ο αρχιεπίσκοπος Σάμου Ιωσήφ Γεωργειρήνης (1666-1671), ο πρώην Σάμου Ιγνάτιος ο Σμυρναίος, ο επίσκοπος Βιζύης Δανιήλ ο Πάτμος, και το έτος 1737 ο Ύγιος Μακάριος ο Καλογεράς. Ακόμη, σε μικρά ερημητήρια γύρω από την Αποκάλυψη που δεν σώζονται σήμερα, ασκήτεψαν κατά καιρούς πολλοί ερημίτες.

Μέ την ευκαιρία του ιωβηλαίου τών 1900 ετών (95 μ.Χ.-1995) πραγματοποιήθηκαν πανορθόδοξες επίσημες εκδηλώσεις από 22 έως 26 Σεπτεμβρίου 1995 με την παρουσία όλων τών Ορθοδόξων Πατριαρχών και αρχηγών τών κατ' ανατολής Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, μέ προεξάρχοντα τόν Οικουμενικό Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο. Σήμερα το μονύδριο της Αποκαλύψεως αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προσκυνήματα της Χριστιανοσύνης, με χιλιάδες ανθρώπους να προσέρχονται σε αυτήν κάθε χρόνο από όλα τα μέρη του κόσμου.